Dosarul nr. 5r-33/26
4-26090304-46-5r-16072026

HOTĂRÎRE
În numele Legii

25 august 2026 mun. Soroca

Judecătoria Soroca (sediul Central)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Gh. Purici
Grefier A. Costîrschi

a examinat în şedinţă publică, în limba de stat, cauza contravenţională în baza contestaţiei lui

Focșa Igor *****, născut la*****, domiciliat ***** studii superioare, căsătorit, director tehnic SA „Regia Apă-Canal Soroca”, cet. al R. Moldova,

împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei contravenționale a agentului constatator din 03.07.2026.

Termenul de examinare a cauzei contravenționale în instanţa de fond 16.07.2026 - 25.08.2026,

constată:

Prin decizia agentului constatator, ofițer principal de sector al SP nr. 1 a IP Soroca, Nastas Alexandru din 03.07.2026, Focșa Igor a fost declarat vinovat şi sancționat în baza art. 70 alin. (1) Cod Contravențional cu amendă în mărime de 50 unități convenționale - echivalentul a 2 500,00 lei, pentru faptul că, la data de 04.06.2026, în jurul orei 10^{00}, sau în perioada 04.06.2026-03.07.2026, în jurul orelor 11^{05}, în mun. Soroca casa nr. 75, în calitate de director tehnic în cadrul SA „Regia Apă-Canal Soroca” a ieșit cu un podcast la redacția „Observatorul de Nord” și în minutul 45 al podcastului a comunicat că consumatorii din cartierul „Planul Nou” mun. Soroca, sunt consumatori a nimănui și sunt furători de apă. Totodată la 22.06.2026, pe pagina oficială a fost publicat un material video unde comunică că Dna. Tanas ilegal

consumă apă „ Ворует воду” prin care a răspândit cu bună știință a unor informații mincinoase ce defăimează o altă persoană.

Nefiind de acord cu decizia agentului constatator, Focșa Igor a contestat-o în ordinea art. 448 Cod Contravenţional, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și casarea deciziei agentului constatator.

În motivarea contestației a indicat că, la data de 03.07.2026, agentul constatator Nastas Alexandru a întocmit în privința sa procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 7444 2550 0286 7710, prin care a fost sancționat pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod Contravențional, constând în răspândirea cu bună știință a unor informații mincinoase ce defăimează o altă persoană.

Potrivit procesului-verbal, fapta imputată constă în faptul că, în cadrul unui podcast difuzat la data de 04.06.2026 de redacția „Observatorul de Nord”, precum și într-un material video publicat la data de 22.06.2026, în calitate de director tehnic al SA „Regia Apă-Canal Soroca”, acesta ar fi făcut afirmații referitoare la consumatorii din cartierul Planul Nou și, în particular, cu privire la dna Tanas Diana, afirmații apreciate de agentul constatator drept false și defăimătoare.

La examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator s-a limitat la reproducerea afirmațiilor respective, fără a individualiza în concret informațiile pretins false și fără a administra probe suficiente pentru a demonstra caracterul neadevărat al acestora, precum și faptul că acesta ar fi cunoscut caracterul lor fals la momentul răspândirii.

A menționat că afirmațiile au fost formulate în contextul exercitării atribuțiilor sale profesionale și al unei dezbateri publice privind situația consumatorilor din cartierul Planul Nou, fiind întemeiate, în opinia sa, pe documente și informații oficiale existente la momentul respectiv, inclusiv notificări, acte de predare-primire, acte tehnice și de sigilare, precum și alte înscrisuri referitoare la transferul consumatorilor între operatorii serviciului public de alimentare cu apă.

Referitor la dna Tanas Diana, a invocat faptul că aceasta nu figurează în actele de predare-primire a consumatorilor preluați de SA „Regia Apă-Canal Soroca”, iar potrivit informației furnizate de ÎIS „Acva-Nord”, între aceasta și întreprindere nu ar fi existat raporturi contractuale. De asemenea, a făcut referire la actele întocmite cu privire la existența unor conectări neautorizate la rețeaua publică de alimentare cu apă și la prejudiciul estimat.

Totodată a susținut că afirmațiile făcute au reprezentat concluzii și aprecieri formulate în baza documentelor și informațiilor de care dispunea la momentul respectiv și nu au fost răspândite cu intenția de a prezenta drept adevărate informații despre care ar fi cunoscut că sunt false. Prin urmare, consideră că nu a fost demonstrată latura subiectivă a contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod Contravențional. Mai mult, consideră că procesul-verbal cu privire la contravenție conține o contradicție, întrucât agentul constatator a reținut, pe de o parte, afirmații cu caracter general referitoare la consumatorii din cartierul Planul Nou, iar, pe de altă parte, a concluzionat că acestea ar fi avut caracter defăimător la adresa individuală a dnei Tanas Diana, fără a stabili în concret legătura dintre afirmațiile respective și persoana vizată. În consecință, solicită încetarea procesului contravențional, invocând lipsa faptei contravenționale și insuficiența probelor administrate pentru a demonstra, dincolo de orice dubiu rezonabil, întrunirea elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) din Codul Contravențional.

La data de 20.07.2026, la Judecătoria Soroca a fost înregistrată contestația formulată de victima Tanas Diana, prin care s-a solicitat modificarea ori casarea deciziei agentului constatator din 03.07.2026, adoptată în privința lui Focșa Igor.

În motivarea contestației a indicat că, prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Soroca nr. 34/48/7647 din 03.07.2026, a fost informată că, în urma verificării efectuate în baza plângerii depuse împotriva acțiunilor lui Focșa Igor, s-a constatat că acesta, acționând cu bună-știință, a răspândit în spațiul public informații false, de natură să-i lezeze onoarea și demnitatea.

Deși agentul constatator a stabilit în acțiunile lui Focșa Igor existența elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) din Codul Contravențional, consideră că sancțiunea contravențională aplicată, în mărime de 50 unități convenționale, este disproporționat de blândă în raport cu gravitatea faptei, caracterul intenționat, repetat și public al conduitei acestuia.

În acest sens, susține că nu este vorba despre o singură afirmație defăimătoare, formulată în mod izolat, ci despre cel puțin două manifestări publice distincte, realizate la date diferite și prin intermediul unor mijloace diferite. Prin urmare, caracterul repetat al conduitei urmează a fi apreciat la stabilirea sancțiunii contravenționale și a gradului de pericol social al faptei.

Totodată, invocă faptul că amenda aplicată, în cuantum de 50 unități convenționale, depășește cu doar două unități limita minimă prevăzută de lege pentru persoana fizică. Or, din informația comunicată nu rezultă care au fost circumstanțele concrete avute în vedere de agentul constatator la individualizarea sancțiunii și care au justificat aplicarea unei amenzi atât de apropiate de minimul legal, în condițiile în care faptele imputate au avut un caracter repetat și public. Mai mult, după prima sesizare adresată organelor de poliție, cet. Focșa Igor nu și-a încetat comportamentul pretins defăimător, ci ar fi continuat să formuleze și să răspândească noi afirmații publice la adresa sa. În opinia sa, această conduită denotă persistența comportamentului și atitudinea de desconsiderare față de consecințele pe care asemenea afirmații le-ar fi putut produce asupra onoarei, demnității și reputației sale.

De asemenea, menționează că afirmațiile respective nu au fost făcute într-un cadru privat, ci au fost difuzate prin intermediul unei instituții mass-media, precum și pe o pagină oficială aparținând unui furnizor de servicii publice. Consideră că utilizarea unor asemenea canale de comunicare a asigurat afirmațiilor o audiență mai largă și le-a conferit o aparență de credibilitate instituțională, fapt care, în opinia sa, a amplificat consecințele negative asupra onoarei, demnității și reputației sale.

În aceste circumstanțe, consideră necesară verificarea suplimentară a împrejurărilor în care au fost săvârșite faptele, inclusiv stabilirea faptului dacă, la momentul formulării și difuzării afirmațiilor respective, cet. Focșa Igor a acționat în exercitarea atribuțiilor de serviciu ori dacă a utilizat funcția deținută, autoritatea, calitatea oficială sau resursele instituției pe care o reprezintă. Aceste circumstanțe sunt relevante pentru aprecierea caracterului și gravității faptei, precum și pentru individualizarea corespunzătoare a sancțiunii contravenționale.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Central, din 11.08.2026, s-a admis propunerea de conexare formulată de judecătorul Ghenadie Mîțu fiind dispusă conexarea contestațiilor formulate de Focșa Igor și Tanas Diana într-o singură procedură, pentru examinarea acestora în cadrul aceluiași proces.

Petiționarul Foșca Igor în ședința de judecată, a susținut contestația pentru motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea acesteia, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și casarea deciziei agentului constatator. Suplimentar, a menționat că procesul-verbal cuprinde două comunicări distincte, realizate la date și în contexte diferite, fără a

individualiza în mod clar care dintre acestea constituie fapta contravențională imputată, care este informația concretă pretins a fi falsă și prin ce probe se confirmă caracterul mincinos al acesteia. Totodată, a susținut că nu a fost demonstrat faptul că acesta cunoștea caracterul fals al informațiilor răspândite, împrejurare relevantă pentru stabilirea laturii subiective a contravenției.

Referitor la afirmațiile privind consumatorii din sectorul Planul Nou, contestatorul a menționat că acestea au fost formulate în cadrul unei discuții publice referitoare la situația raporturilor contractuale și la furnizarea serviciului de alimentare cu apă și au vizat o categorie nedeterminată de persoane. În aceste condiții, consideră că nu a fost stabilită în mod obiectiv identificarea unei persoane concrete, inclusiv a Dianei Tanas, ca persoană pretins vătămată prin respectivele afirmații. A mai menționat că expresiile utilizate au avut un caracter critic și polemic, iar agentul constatator nu a făcut distincție între afirmațiile de fapt și eventualele judecăți de valoare. Mai mult, afirmațiile au fost făcute la general fără a face trimitere la o persoană concretă, inclusiv la Tanas Diana.

Cu referire la afirmația considerată ca fiind adresată dnei Tanas Diana, a invocat existența unor acte și informații oficiale anterioare publicării materialului, inclusiv răspunsul ÎIS „Acva-Nord" din 18.06.2026, potrivit căruia, în baza de date a instituției, nu figura un consumator cu numele Tanas Diana și nu existau relații contractuale cu aceasta. De asemenea, potrivit deciziei ANRE nr. 04/2026 din 09.06.2026, în opinia sa, au fost constatate probleme privind transmiterea consumatorilor între operatori și necesitatea clarificării statutului acestora.

În acest context, chiar dacă formularea utilizată ar putea fi apreciată drept excesivă sau inexactă, existența unei situații faptice și juridice controversate nu este suficientă pentru a concluziona că acesta cunoștea caracterul fals al informației și, în pofida acestei cunoașteri, a decis să o răspândească. Or, în opinia sa, sintagma „cu bună știință" presupune dovedirea faptului că autorul cunoștea, la momentul răspândirii informației, caracterul fals al acesteia.

Agentul constatator, Nastas Alexandru, fiind citat legal (prin intermediul poștei electronice ip_soroca@igp.gov.md), pentru ședința de judecată din 11.08.2026, nu s-a prezentat din motive necunoscute, instanţa în corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) Cod Contravențional a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Victima Tanas Diana în cadrul ședinței de judecată, a solicitat respingerea contestației înaintate de către Focșa Igor și menținerea constatărilor și a sancțiunii aplicate de agentul constatator. Suplimentar, a menționat că, în speță, nu există temeiuri legale sau factuale care să justifice anularea sancțiunii aplicate lui Focșa Igor în temeiul art. 70 alin. (1) din Codul Contravențional, or afirmațiile formulate de ultimul nu au fost exprimate în calitate de simplă persoană fizică, ci în calitatea sa de persoană cu funcție de răspundere și de reprezentant al unui furnizor de servicii publice care activează pe teritoriul mun. Soroca. A mai declarat că acțiunile lui Focșa Igor nu au avut un caracter izolat, ci s-au manifestat în mod repetat și persistent, fapt care a determinat-o să se adreseze organelor de poliție prin sesizările nr. 3950 din 15.06.2026 și nr. 4173 din 23.06.2026. În opinia sa, existența acestor sesizări confirmă faptul că afirmațiile și comportamentul imputat lui Focșa Igor nu au constituit incidente accidentale, ci s-au înscris într-o conduită repetată și continuă. Totodată, a menționat că nici după adresarea primei sesizări organelor de poliție, Focșa Igor nu și-a încetat comportamentul, continuând să formuleze și să difuzeze în spațiul public afirmații referitoare la persoana sa. Astfel, în cadrul podcastului din 04.06.2026, precum și la transmisiunea în direct din 22.06.2026, publicată pe pagina oficială a SA „Regia Apă-Canal Soroca", Focșa Igor a făcut afirmații la adresa sa de natură să-i afecteze reputația, inclusiv în considerarea faptului că activează în calitate de profesor și consilier. A

declarat că, în cadrul podcastului, Focșa Igor, prezentându-se în calitate de reprezentant oficial al furnizorului de servicii publice, a făcut referire directă la persoana sa și ar fi afirmat că aceasta consumă în mod ilegal apă din rețeaua publică. A susținut că asemenea afirmații au fost făcute de o persoană care deținea o calitate oficială le-a conferit, în percepția publicului, un grad sporit de credibilitate și seriozitate. De asemenea, a susținut că afirmațiile respective nu pot fi apreciate drept simple opinii sau forme de critică, întrucât acestea ar conține imputarea unei fapte concrete, pretins ilicite, care este susceptibilă de verificare obiectivă. În acest sens, a menționat că acuzațiile formulate la adresa sa nu sunt susținute prin probe. Dimpotrivă, a indicat că la materialele cauzei se regăsesc acte care atestă lipsa restanțelor la plata serviciilor de alimentare cu apă pentru gospodăria în care locuiește. Totodată, a precizat că, în privința sa, nu a fost întocmit niciun proces-verbal prin care să se constate utilizarea ilegală a serviciilor de alimentare cu apă potabilă. A mai declarat că este subconsumator al serviciilor de alimentare cu apă, furnizorul acestora fiind „Acva Nord”, circumstanță pe care o consideră incompatibilă cu afirmațiile formulate de Focșa Igor privind pretinsa utilizare ilegală a apei din rețeaua publică. Cu referire la sancțiunea aplicată, a menționat că, deși în contestația formulată a indicat că nu este de acord cu sancțiunea aplicată și a solicitat modificarea sau casarea deciziei agentului constatator din 03.07.2026, consideră necesară menținerea acesteia în cuantumul stabilit de agentul constatator. În opinia sa, sancțiunea aplicată este legală și întemeiată, fiind proporțională cu circumstanțele cauzei și cu natura faptelor imputate lui Focșa Igor.

Analizând argumentele părților prezente, cercetând materialele dosarului contravențional, instanţa conchide că, contestația depusă de Focșa Igor urmează a fi admisă, iar contestația lui Tanas Diana urmează a fi respinsă din considerentele expuse în continuare.

În legislația Republici Moldova ca și în cea a altor state europene (spre exemplu România, Germania, Republica Cehă și Slovacia), contravențiile au fost scoase sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva Convenției Europene a drepturilor Omului, faptele contravenționale pot intra în sfera cauzelor penale. Astfel, pentru materia contravențională, au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6&2 din Convenție.

Astfel, pentru respectarea garanțiilor menționate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI07 555789 din 03.07.2026, întocmit în privința lui Focșa Igor.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanța de judecată constată că, temeiurile de nulitate absolută a actului poate fi invocate atât de părți cât și din oficiu de către instanță, pentru asigurarea respectării principiilor legalității și al dreptății stabilite expres de art. 5 și 7 din Codul Contravențional.

Potrivit principiilor legalității și dreptății consacrate de art. 5 și art. 7 din Codul Contravențional, *orice persoană poate fi sancționată contravențional numai în condițiile și în temeiul legii, iar procedura contravențională trebuie să se desfășoare cu respectarea garanțiilor procesuale ale persoanei în privința căreia este pornit procesul contravențional*.

În același timp, prin prisma art. 6 § 2 din Convenția europeană a drepturilor omului, aplicabilă și procedurilor contravenționale, persoana acuzată beneficiază de prezumția de nevinovăție, iar sarcina de a demonstra existența faptei contravenționale și vinovăția persoanei revine organului care formulează și susține acuzația. Orice dubiu care nu poate fi înlăturat prin probe pertinente, concludente și veridice nu poate fi interpretat în defavoarea persoanei sancționate.

Conform art. 442 alin. (1) Cod Contravențional „ *Procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui”.*

Potrivit art. 443 alin. (1) Cod Contravențional „*Procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde:*

a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii;

b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă;

c) numele, prenumele, domiciliul şi/sau reşedinţa temporară potrivit Registrului de stat al populaţiei, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din actul de identitate al acesteia sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă;

d) ***fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie;***

e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei;

f) aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387;

g) obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, precum şi obiecţiile şi probele victimei;

h) informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii”.

Raportând normele legale incidente la circumstanțele concrete ale speței, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție, în măsura în care constituie actul probator esențial și, în cauza de față, practic unica bază probatorie a acuzației formulate, trebuia să conțină o descriere **clară, precisă, completă şi neechivocă** a faptei imputate. Această exigență nu reprezintă o simplă formalitate de ordin tehnic, ci constituie o garanție fundamentală a dreptului la apărare și a prezumției de nevinovăție.

Descrierea faptei trebuie să permită atât persoanei sancționate, cât și instanței de judecată să identifice fără echivoc **ce anume i se impută persoanei, când, unde, prin ce acțiuni, față de cine, prin ce mijloace și în ce împrejurări concrete s-ar fi realizat conduita contravențională**. Numai în aceste condiții persoana poate cunoaște limitele acuzației și își poate organiza în mod efectiv apărarea, iar instanța poate verifica existența tuturor elementelor constitutive ale contravenției.

Examinând procesul-verbal cu privire la contravenție prin prisma cerințelor legale referitoare la conținutul și individualizarea faptei imputate, constată existența unor vicii esențiale care afectează însăși substanța acuzației contravenționale și împiedică verificarea efectivă a legalității și temeiniciei acesteia.

În speță, agentul constatator a inclus în cadrul aceleiași acuzații mai multe împrejurări factuale care, prin natura lor, apar ca fiind distincte atât sub aspect temporal, cât și sub aspectul contextului în care s-ar fi produs și al conținutului comunicărilor imputate contestatorului. Astfel, procesul-verbal face referire, pe de o parte, la afirmațiile pretins formulate în cadrul podcastului din 04.06.2026, referitoare la consumatorii din cartierul „Planul Nou”, iar, pe de altă parte, la afirmația pretins făcută la 22.06.2026 cu referire la dna Tanas Diana.

Deși aceste împrejurări sunt prezentate în cuprinsul aceluiași proces-verbal, agentul constatator nu a stabilit în mod clar natura juridică a raportului dintre ele. Nu rezultă dacă s-a avut în vedere o singură faptă contravențională, două fapte contravenționale distincte sau o conduită contravențională continuă. Or, această delimitare nu reprezintă o chestiune pur formală, ci este indispensabilă pentru identificarea obiectului și limitelor acuzației, pentru stabilirea momentului săvârșirii faptei și, în mod corespunzător, pentru exercitarea efectivă a dreptului la apărare.

Neclaritatea este accentuată de contradicțiile existente în procesul-verbal cu privire la timpul săvârșirii pretinsei contravenții. În actul constatator sunt indicate concomitent data de 04.06.2026, data de 22.06.2026 și perioada 04.06.2026–03.07.2026. Totodată, data de 03.07.2026 apare ca dată a deciziei agentului constatator, fără a fi clarificat dacă aceasta reprezintă data încetării pretinsei conduite, data constatării faptei sau exclusiv data emiterii actului procedural.

În aceste condiții, nu poate fi stabilit cu certitudine care este momentul săvârșirii contravenției imputate. Dacă agentul constatator a considerat că există o singură faptă, acesta trebuia să indice în mod clar momentul săvârșirii acesteia și să explice raportul dintre episoadele factuale descrise. Dacă a apreciat că este vorba despre o contravenție continuă, era necesară descrierea conduitei ca atare, cu individualizarea perioadei în care aceasta s-ar fi desfășurat și a împrejurărilor care justifică o asemenea calificare. Iar în cazul în care au fost avute în vedere două fapte distincte, fiecare dintre acestea trebuia individualizată corespunzător, astfel încât persoana sancționată să cunoască exact conduita pentru care este trasă la răspundere.

Simpla indicare a unei perioade, în paralel cu menționarea unor date concrete, nu poate suplini această obligație de individualizare. Perioada 04.06.2026–03.07.2026 nu este explicată din punct de vedere juridic și factual, nefiind clar dacă aceasta reprezintă durata pretinsei conduite, intervalul în care au fost publicate materialele, perioada avută în vedere pentru constatarea faptei sau o perioadă care ar caracteriza existența unei contravenții continue.

Aceeași lipsă de individualizare se constată și sub aspectul locului săvârșirii faptei. Deși în procesul-verbal este indicată adresa „mun. Soroca, casa nr. 75”, din descriere rezultă că una dintre pretinsele comunicări a fost realizată în cadrul unui podcast la redacția „Observatorul de Nord”, iar cealaltă prin publicarea unui material video pe o pagină oficială. Agentul constatator nu explică raportul dintre adresa indicată în procesul-verbal și locul concret în care afirmațiile ar fi fost realizate ori mijlocul prin care acestea ar fi fost aduse la cunoștința publicului.

Totodată, acuzația nu individualizează suficient obiectul concret al pretinsei contravenții. Agentul constatator s-a limitat, în esență, la concluzia că Focșa Igor ar fi „răspândit cu bună știință informații mincinoase ce defăimează o altă persoană”, fără ca din actul constatator să rezulte, în mod distinct și neechivoc, care este afirmația imputată, care este conținutul factual exact al acesteia, ce anume din afirmația respectivă este pretins fals, față de cine este îndreptată și prin ce mijloc concret ar fi fost răspândită.

Deficiența este cu atât mai evidentă cu cât primul episod este raportat la o categorie nedeterminată de persoane – consumatorii din cartierul „Planul Nou” –, în timp ce al doilea episod este prezentat ca fiind îndreptat individual împotriva lui Tanas Diana. Agentul constatator nu a individualizat în mod clar conținutul afirmațiilor și nici nu a stabilit prin ce mijloace probatorii rezultă că afirmațiile generale referitoare la o categorie de persoane ar constitui, din punct de vedere juridic și factual, aceeași faptă cu afirmația pretins îndreptată împotriva unei persoane determinate.

Prin urmare, procesul-verbal juxtapune mai multe afirmații, date și împrejurări, fără să stabilească în mod neechivoc care dintre acestea constituie elementele conduitei contravenționale imputate și care este legătura dintre ele. În consecință, persoana sancționată nu poate determina cu certitudine dacă trebuie să-și formuleze apărarea în raport cu afirmația din 04.06.2026, cu cea din 22.06.2026, cu întreaga perioadă 04.06.2026–03.07.2026 sau cu toate aceste împrejurări privite ca elemente ale unei singure fapte. Or, pentru exercitarea efectivă a dreptului la apărare, acuzația trebuie să fie suficient de clară, precisă și individualizată, astfel încât persoana vizată să cunoască în mod concret fapta imputată, timpul și locul săvârșirii acesteia, modalitatea în care se pretinde că a fost comisă și circumstanțele relevante pentru existența răspunderii contravenționale. În speță, aceste elemente nu rezultă cu suficientă claritate din procesul-verbal.

Instanța reține că nu îi revine rolul de a completa ulterior acuzația formulată de agentul constatator. Instanța este chemată să verifice legalitatea și temeinicia unei acuzații deja formulate, dar nu să stabilească, în locul organului constatator, dacă anumite afirmații reprezintă una și aceeași faptă, fapte distincte sau o conduită continuă. De asemenea, instanța nu poate selecta dintre datele și împrejurările menționate în procesul-verbal acele elemente pe care le-ar considera relevante pentru a reconstrui ulterior obiectul acuzației. O asemenea intervenție ar echivala cu completarea și redefinirea acuzației în faza judiciară și ar transfera asupra instanței obligația de a stabili limitele răspunderii contravenționale, în condițiile în care această obligație revine organului constatator la momentul întocmirii procesului-verbal.

Prin urmare, viciile constatate nu constituie simple inadvertențe tehnice sau formale, ci afectează însăși substanța actului constatator. Lipsa unei individualizări clare a conduitei, contradicțiile privind timpul săvârșirii, neclaritatea referitoare la caracterul unic, distinct sau continuu al faptelor, precum și insuficienta precizare a locului și a obiectului concret al afirmațiilor imputate fac imposibilă determinarea cu certitudine a faptei pentru care petiționarul a fost sancționat.

Instanța subliniază că nulitatea procesului-verbal nu intervine pentru orice imperfecțiune a actului, ci atunci când deficiențele acestuia au un caracter esențial și afectează fondul cauzei ori exercitarea efectivă a drepturilor procesuale ale persoanei vizate. În prezenta cauză, aceste condiții sunt întrunite, deoarece deficiențele procesului-verbal nu permit delimitarea clară a obiectului și limitelor acuzației și au afectat în mod efectiv posibilitatea contestatorului de a-și organiza apărarea.

În acest context, sunt incidente prevederile art. 445 alin. (2) din Codul Contravențional, întrucât nerespectarea cerințelor imperative privind conținutul și individualizarea procesului-verbal a afectat în mod esențial fondul cauzei. Procesul-verbal, în forma în care a fost întocmit, nu oferă un cadru factual suficient de clar pentru verificarea existenței faptei imputate și pentru exercitarea efectivă a dreptului la apărare.

Instanța constată, așadar, că nu este în prezența unor simple erori de redactare, care ar putea fi înlăturate printr-o interpretare rezonabilă a actului, ci a unor contradicții și omisiuni care generează o incertitudine obiectivă cu privire la însăși fapta pentru care contestatorul a fost sancționat. În lipsa unei delimitări certe a conduitei imputate, a timpului și locului săvârșirii acesteia și a raportului dintre episoadele factuale descrise, acuzația nu poate fi considerată suficient de clară și individualizată.

În aceste circumstanțe, menținerea procesului-verbal ar presupune ca instanța să stabilească ulterior conținutul acuzației, să selecteze faptele relevante și să determine natura juridică a conduitei imputate, ceea ce ar depăși limitele controlului judiciar și ar afecta dreptul contestatorului la o apărare efectivă.

Un alt viciu esențial al procesului-verbal constă în neindividualizarea clară a calității în care petiționarul este atras la răspundere contravențională.

Instanța reține că procesul-verbal este întocmit în privința petiționarului prin indicarea calității sale de **director tehnic în cadrul S.A. „Regia Apă-Canal Soroca”,** ceea ce indică faptul că pretinsa faptă este raportată la activitatea și funcția exercitată în cadrul acestei entități. Cu toate acestea, sancțiunea contravențională este aplicată petiționarului în calitate de **persoană fizică**, fără ca agentul constatator să precizeze în mod clar temeiul pentru care acesta răspunde personal și care este legătura dintre funcția deținută și fapta imputată. Or, în cazul în care calitatea profesională a persoanei este relevantă pentru existența răspunderii contravenționale, aceasta trebuie individualizată și corelată cu conduita concretă imputată și cu norma juridică aplicată. Simpla menționare a funcției, urmată de aplicarea sancțiunii ca persoană fizică, nu permite stabilirea cu certitudine a calității în care petiționarul răspunde.

Această neclaritate afectează identificarea subiectului contravenției și limitele acuzației, iar, implicit, posibilitatea persoanei sancționate de a-și exercita efectiv dreptul la apărare. Instanța nu poate suplini această omisiune și nu poate stabili ulterior, în locul agentului constatator, calitatea juridică în care petiționarul urmează să răspundă.

Prin urmare, neconcordanța dintre calitatea indicată în procesul-verbal – director tehnic al S.A. „Regia Apă-Canal Soroca” – și calitatea în care a fost aplicată sancțiunea – persoană fizică –, în lipsa unei individualizări clare a temeiului răspunderii, constituie un viciu esențial al procesului-verbal, susceptibil să atragă nulitatea acestuia în condițiile art. 445 alin. (2) din Codul Contravențional.

Pentru aceste motive, instanța concluzionează că viciile constatate sunt esențiale, afectează în mod direct fondul cauzei și dreptul contestatorului la apărare și atrag nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, în temeiul art. 445 alin. (2) din Codul Contravențional.

În consecință, contestația urmează a fi admisă, iar procesul-verbal cu privire la contravenție urmează a fi declarat nul, ca fiind întocmit cu încălcarea unor cerințe imperative care afectează în mod esențial conținutul și individualizarea acuzației contravenționale.

Cu referire la contestația depusă de victimă, instanța constată că aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, întrucât argumentele invocate nu înlătură viciile esențiale constatate în procesul-verbal și nu pot conduce la menținerea acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 448, 461, 462 Cod Contravenţional al RM, judecata,

hotărăşte:

Se admite contestaţia depusă de către **Focșa Igor ******* împotriva procesului-verbal și deciziei agentului constatator din 03.07.2026, prin care a fost declarat vinovat şi sancționat în baza art. 70 alin. (1) Cod Contravențional cu amendă în mărime de 50 (cincizeci) unități convenționale echivalentul a 2 500 (două mii cinci sute) lei.

Se anulează procesului -verbal şi decizia contravenţională din 03.07.2026 în privinţa lui Focșa Igor, cu încetarea procesului contravenţional.

Se respinge contestația formulată de victima Tanas Diana, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,

Judecător **Ghenadie Purici**